

## Osnutak župe

Autor Administrator  
Subota, 31 Listopad 2009  
Zadnja Promjena Subota, 31 Listopad 2009

Kako se grad Zagreb tridesetih godina XX. stoljeća irio, nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac uvidio je potrebu osnivanja novih župa na njegovoj periferiji. Na istoènom ulazu u grad Zagreb poèetkom 1937. godine osniva župu sv. Jeronima, darujuæi za tu plemenitu nakanu nadbiskupski ljetnikovac na samom ulazu u perivoj Maksimir. Tako je na dijelu nekad prostrane župe sv. Petra zaživjela nova župa sv. Jeronima. Granice župe su: Na jugu - Radnièka cesta, Donje Svetice preko željeznièke pruge Na zapadu - Haramba&scaron;iæeva, preko Zvonimirove, Maksimirske i Petrove, duž Jordanovca i La&scaron;æinskog na Mali i Veliki Dol, cestom zvanom Rim prema župi Remete Na sjeveru - granice župe Remete Na istoku - granice župe Grane&scaron;ina i Resnik, to jest rijeka Sava. Nadbiskup za upravitelja župe imenuje vlè. Luku Vukasa, tada&scaron;njeg ekonomu sjemeni&scaron;ta. On u prizemlju ljetnikovca uređuje jednu prostoriju za bogoslužni prostor, a u druge dvije smje&scaron;ta Èasne sestre Služavke Malog Isusa koje se posveæuju odgoju djece, brizi za nemoæne i pomoæi u župi. Kako je taj liturgijski prostor bio premalen, vlè. Vukas prijanja gradnji crkve koju je veæ za Jeronimovo, 30. Rujna 1937. godine, blagoslovio Preuzvi&scaron;eni nadbiskup koadjutor dr. Alojzije Stepinac. Božjom milo&scaron;æu, molitvom i dobrotom župljana, nadbiskupovom pomoæi, požrtvovno&scaron;æu i zauzeto&scaron;æu župnika Vukasa - usprkos ratnim i poratnim nedaæama - župska se zajednica razvija i raste u vjeri, nadi i ljubavi. Zbog zdravstvenih te&scaron;koæa veleèasnog Vukasa, jedno kratko vrijeme kao pomoænik u župi, prije odlaska na studij u Rim, pomaže vlè. Ivan Golub, a ne&scaron;to duže kao subsidijar sveæenik u miru vlè. Mirko &Scaron;rimpl. Godine 1965. Župnik Vukas se povlaèi u mirovinu, a njegovo služenje kroz dvadeset godina nastavlja vlè. Đuro Blaževia. Svojom dobrotom i blagom naravi privlaèi i potièe, vodi i usmjerava povjerene mu du&scaron;e. Peèat i duhovnu živost župi sedamdesetih godina daju mladi koje okupljaju kapelani: Marijan pavlenia, Josip jak&scaron;iæ, Franjo Bi&scaron;kup, Stjepan Hlevnjak i Vladimir &Scaron;venda. Po odlasku u mirovinu vlè. Blaževia 1984. godine, upravu župe preuzima vlè. Vladimir Cvetnia koji pastoralnom razborito&scaron;æu i brižnom zauzeto&scaron;æu potièe duhovni rast i mudro vodi svekolike aktivnosti povjerene mu župske zajednice. Odlaskom u mirovinu vlè. Blaževia ostaje na župi kao subsidijar pomažuæi prema svojim moguænostima sve do 1990. g. Kada zbog nemoæi odlazi u sveæenièki dom na Kaptolu. Svega dva mjeseca kasnije, 30. 11. 1990. g., umire u Gospodinu. Sprovodu na Mirogoju prisustvovalo je mno&scaron;tvo na&scaron;ih župljana i velik broj sveæenika, a predvodio ga je biskup Đuro Kok&scaron;a. U jesen 1990. g. Na podruèje župe u Prilesju zbog &scaron;kolovanja dolaze hercegovaèki franjevaèki bogoslovi sa svojim magistrim, dr. Ivanom Dugandziæem, profesorom Biblije na KBF-u. Na poziv župnika vlè. Cvetnia fra Ivan se rado odaziva i samozatajno pomaže pastoralu župe. Ta se suradnja nastavila i kasnije kad se zajednica franjevac preselila u novi samostan u Dubravi. Svoje umirovljenièke dane dugogodi&scaron;nji župnik u Bok&scaron;iæu kod Na&scaron;ica, vlè. Grga Stojanov, odlueio je provesti u Zagrebu, doseliv&scaron;i se 1994. g. Na podruèje župe sv. Jeronima. Svakodnevno je u župnoj crkvi služio misu i ispovijedao. Tu je 1997. g. Slavio svoju Zlatnu misu. Umro je naglo, 20. sijeènja 2000., u osamdeset i petoj godini života. Dobrotom župnika vlè. Cvetnia krajem osamdesetih u župskim prostorijama svoju izdavaèku djelatnost - na podruèju obiteljskog pastoralu - razvija vlè. Anto Bakovia, koji prema svojim moguænostima također pomaže župi.